

JUSTIITS- JA DIGIMINISTEERIUM

Kliimaministeerium
info@kliimaministeerium.ee

Teie 26.05.2025

Meie 13.07.2025

nr 1-4/25/2438, KLIM/25-
0581/-1K
nr 8-2/4581

Atmosfääriõhu kaitse seaduse ja karistusregistri seaduse muutmise seaduse eelnõu kooskõlastamine

Austatud minister

Kliimaministeerium on Justiits- ja Digiministeeriumile kooskõlastamiseks esitanud atmosfääriõhu kaitse seaduse (AÕKS) ja karistusregistri seaduse (KarRS) muutmise seaduse eelnõu (eelnõu). Justiits- ja Digiministeerium kooskõlastab eelnõu märkustega.

I. Sisulised märkused

- 1. Põhiseaduspärasuse analüüs** – kuivõrd eelnõuga täiendatakse isikute pädevusnõudeid – lisaks fluoritud kasvuhoonegaaside käitlejatele seatakse nõuded ka nende alternatiive (CO₂, NH₃ ja süsivesinikud) käitlevatele isikutele – ennekõike nende kasutamisel ohutuse tagamiseks ning lisatakse pädevusnõuded külmikkersõidukite, konteinerite, sh külmutuskonteinerite ja rongivagunite külmutusseadmete käitlejatele, siis palume eelnõu seletuskirja täiendada ka põhiseaduspärasuse analüüsiga, et oleks võimalik hinnata eelnõu põhiseaduspärasust.

Lisaks palume arvestada ka haldusjuhisega¹ Euroopa Parlamendi ja Nõukogu direktiivi (EL) 2018/958, 28. juuni 2018, milles käsitletakse uute kutsealasid reguleerivate õigusnormide vastuvõtmisele eelnevat proportsionaalsuse kontrolli, rakendamiseks ning seletuskirja täiendada.

- 2. Halduskoormus** – alates 25.05.2025 jõustus hea õigusloome ja normitehnika eeskirja (HÕNTE) muudatus, millega kehtestati halduskoormuse tasakaalustamise reegel – iga halduskoormust suurendava nõudega tuleb kavandada ka halduskoormust vähendav muudatus (HÕNTE § 1 lg 4¹). Reegli rakendamise juhised on kättesaadavad meie veebilehel².

Sellest muudatusest tulenevalt palume eelnõu seletuskirja sisukokkuvõttes välja tuua, kas halduskoormus suureneb, väheneb või ei muutu ning kui suureneb, siis mille võrra halduskoormust vähendatakse.

- 3. Eelnõu § 1 p 28 (AÕKS § 223 lg- d3 ja 4)** – eelnõu kohaselt saab korrakaitseorgan õiguse keelata ajutiselt fluoritud kasvuhoonegaaside, osoonikihti kahandavate ainete või neid gaase sisaldavate või neil põhinevate toodete ja seadmete kasutamine, tootmine, import, eksport või turule laskmine, kui tegemist on EL viidatud määruste raske või korduva rikkumisega.

¹ <https://harno.ee/sites/default/files/documents/2021-03/haldusjuhis.pdf>

² [Halduskoormuse tasakaalustamise reegli rakendamise juhised.pdf](#)

Leiame, et norm on sekkumise võimalikku intensiivsust arvestades liialt üldine – normist ega ka seletuskirjast ei selgu, mida peetakse EL määruste raskeks rikkumiseks, samuti ei anna säte ajutise keelamise otsustamiseks mingeid piire. Seletuskirja kohaselt on ajutise keelamise „eesmärk /.../ korduvate rikkumiste puhul võimaldada lisameetmeid trahvile, mis vähendaks rikkuja kasu saamist ja suunaks nõuete täitmisele.“.

Juhime tähelepanu, et korrakaitsemeetme (ajutine keelamine on sätestatud korrakaitseorgani erimeetmena) rakendamise eesmärk peab olema ohu tõrjumine või korrarikkumise kõrvaldamine. Meetme eesmärk ei saa olla karistamine või kasu saamise takistamine. Samuti palume kaaluda, kas iseseisva sätte loomine teatud tegevuste ajutiseks keelamiseks on vajalik arvestades, et majandustegevuse seadustiku üldosa seadus (MsÜS) sätestab majandustegevuse keelamise ning majandustegevuse ja tegevusloa peatamise alused.

Lisaks palume üle vaadata lõike 4 selgitused seletuskirjas. Nimelt viidatakse seletuskirjas vaid EL määrusele 2024/573 ning ajutise keelamise alusena tuuakse vaid määruse nõuete korduv rikkumine. Sätte kohaselt võidakse ajutist keelamist kasutada ka esimese aga raske rikkumise korral, samuti viitab säte kahele EL määrusele. Palume säte ja seletuskiri omavahel kooskõlla viia.

4. **Eelnõu § 2 p 2** (KarRS § 20 lg 1 p 19) – seletuskirja kohaselt täiendatakse KarRS § 20 lõiget 1 punktiga 19 selliselt, et väärtetoimetluses on kohtuvälisel menetlejal ja kohtul võimalik saada karistusregistri arhiivist andmeid, kui menetletava väärtetoimetluse tunnusena on sama väärtetoimetluse toimepanek varem kui karistusregistri seaduse § 24 lõike 1 punktis 1 sätestatud karistusandmete registrist kustumise tähtaeg. Selliselt saab vajadusel väärtetoimetluses arvestada ka viie aasta taguseid F-gaaside või osoonikihti kahandavate ainete määruse rikkumisi.

Mõistame, et Eestil puudub määruse rakendussätete loomisel paindlikkus osas, mis puudutab väärtetoimetluses karistuse korduvuse arvestamist (st teatud määrustega ettenähtud rikkumiste puhul tuleb luua võimalus arvestada viie aasta vältel toime pandud rikkumisi). Keeruline on sobitada vastavat nõuet meie õigusruumi, kus üldreeglina aeguvad väärtetoimetluse karistusandmed ühe aasta jooksul (KarRS § 24 lg 1 p 1) ja registrisse kantud isiku karistusandmetel on õiguslik tähendus isiku karistuse ja kuriteo või väärtetoimetluse korduvuse arvestamisel vaid kuni andmete kustutamiseni, st arhiivi kandmiseni (KarRS § 5 lg 1).

Arvestades, et praegu ei ole kohtuvälisel menetlejal ja kohtul väärtetoimetluses mitte ühelgi juhul ligipääsu arhiveeritud karistusandmetele, peab seadusest tulenev alus arhiveeritud andmetega tutvumiseks oleme piiritletud väga konkreetsete väärtetoimetlustega. Ka isikul, kellel on sedavõrd spetsiifiliste väärtetoimetlustega vähene kokkupuude, peab olema registripidaja nimel võimalik kontrollida, kas päringu esitajal on õiguslik alus arhiivi kantud andmetele ligipääsuks. Eeltoodust tulenevalt tuleks väljapakutav KarRS § 20 lõige 1 punkt 19 sõnastada ümber selliselt, et selles oleks konkreetsetelt välja toodud, milliste (AÕKS) sätete alusel alustatud väärtetoimetluste puhul võib menetlejal tekkida õigus esitada karistusregistrile päring arhiveeritud andmete saamiseks. Eelnõu kohaselt paistavad need sätted olevat AÕKS §-d 236¹, 238, 240¹, 244, 244¹.

Eelnõuga laiendatakse isikute ringi, kellel on õigus saada karistusregistri arhiivi andmeid. See isikute ring KarRS §-s 20 ammendavalt loetletud, s.t juurdepääs on selgelt vajaduspõhine ning kitsalt määratletud. Seletuskirjas selgub, et antud juhul võib kohtuvälisel menetlejal või kohtul esineda vajadus pääseda ligi viie aasta tagustele rikkumistele, kuid eelnõus ei sätesta, et muudatusega võimaldatakse menetlejale juurdepääs ainult kuni 5-aasta tagustele karistusandmetele.

KarRS § 24 lg 6 teise lause kohaselt hoitakse väärtetoimetluste andmeid arhiveerituna 10 aastat, s.t kaks korda sama palju, kui käesoleva muudatuse raames menetlejatele vajalik oleks. Isikuandmete kaitse üldmäärus (IKÜM) art 5 lg 1 p b näeb selgelt ette andmetöötluse eesmärgipiirangu ning ka käesolev eelnõu peab ka sellega arvestama. Seetõttu teeme ettepaneku KarRS § 20 lg 1 p-i 19 täiendamiseks selliselt, et menetleja juurdepääs karistusregistri andmetele piirduks maksimaalselt vajaliku ajavahemikuga, s.o 5 aastat.

Samuti piisab, kui anda õigus registrile päringu tegemiseks üksnes kohtuvälisele menetlejale, sest AÕKS-is sätestatud väärtetoimetluste puhul koostab karistusotsuse Keskkonnaamet, kes on kohustatud lähtuma karistuse määramisel AÕKS-i nõuetest, k.a võtma vajadusel arvesse sama

rikkumise kordumist viie aasta vältel. Saades põhjendatud juhul ligipääsu isiku arhiveeritud karistusandmetele, lisab kohtuväline menetleja selle teabe vääртеotoimikusse, mis edastatakse kohtuvälise menetleja otsuse vaidlustamise korral kohtusse. Sellisel juhul on arhiveeritud andmed juba osaks vääртеotoimikust ja kohtul puudub eraldi vajadus registrile päringu tegemiseks. Sarnaselt ei ole ka kohtul kriminaalmenetluses iseseisvat õigust saada andmeid karistusregistri arhiivist.

Kuivõrd arhiivipidaja ei peaks hakkama hindama, kas rikkumine on toime pandud viie aasta vältel või juba enne seda, siis palume kaaluda võimalust siduda arhiveeritud andmetele ligipääsu võimalus lahti viieaastasest tähtajast või eelnõus selgelt sätestada, et just menetleja saab teatud ajavahemiku kohta andmeid küsida ja sorteerib ise välja, millised teod viidi lõpule 5 aasta sees ja neid, mis varem toime pandi, korduvusele hinnangu andmisel ei arvestata.

Praeguse karistusregistri seaduse loogika lähtub üldreeglina sellest, et vääртеoandmed kantakse arhiivi siis, kui karistuse kandmisest (nt rahatrahvi maksmisest) on möödunud üks aasta. Vääртеo korduvuse arvestamisel tuleb aga lähtuda vääртеo lõpuleviimise kuupäevast. Korduvuse arvestamiseks on seega pädev kohtuväline menetleja, kes omab teadmist selle kohta, kuidas hinnata arhiveeritud vääртеo lõpuleviimist ja seda, kas varasem tegu mahub viieaastase perioodi sisse või mitte. Võib ka näiteks juhtuda seegi, et enam kui viis aastat tagasi toime pandud vääртеgu ei ole arhiveeritud põhjusel, et isikul on rahatrahvi tasumata, kuid kohtuväline menetleja ei saa seda tegu AÕKS-is nimetatud korduvuse arvestamisel silmas pidada, sest tegu ise pandi toime enam kui viie aasta eest. Riivet, mis kaasneb arhiveeritud andmetele ligipääsu lahti sidumisega viieaastasest tähtajast, aitab leevendada see, et karistusregistri seaduse § 24 lg 6 kohaselt ei säilitata vääртеoandmeid arhiivis igal juhul üle kümne aasta.

Oleme valmis tegema kõnealuse normiga seoses koostööd, et leida sobiv ja õiguspärane lahendus.

II. Vastutuse normidega seotud märkused

5. Eelnõu kohaselt ei muudeta kehtivat AÕKS §-s 226 ettenähtud ettekirjutuse täitmata jätmisel kohaldatava sunniraha ülemmäära. Sunniraha ülemmäär on jätkuvalt 32 000 eurot, kuigi asendustäitmise ja sunniraha seaduse (ATSS) § 10 lg 2 võimaldab seda tõsta. Peame tõenäoliseks, et sedavõrd madal sunniraha ülemmäär ei pruugi praktikas enam täna ega tulevikus mõjutada vastava valdkonna ettevõtjate käitumist.

Riigikogu poolt võeti 19. juunil 2014 vastu karistusseadustiku (KarS) ja sellega seonduvalt teiste seaduste muutmise seadus (554SE). Eelnõu lähtus arusaamast, et vääртеovastutust tuleb kohaldada üksnes siis, kui haldussund ei anna tulemust.

Uute vääртеokoosseisude koostamisel või kehtivates sätetes karistusmäärade ülevaatamisel tuleb kindlasti analüüsida, kas on võimalus kohaldada karistamise asemel haldussundi: lahendada probleem ettekirjutusega või kohaldada sunniraha ja asendustäitmist³. Näiteks tekib küsimus, miks ei saa eelnõu § 1 punktiga 38 muudetavas AÕKS §-s 243 ettenähtud aruandlusnõuete täitmise tagamiseks kohaldada ettekirjutust ja vajadusel sunniraha. Viimast on võimalik kohaldada ka korduvalt, kuniks aruandlusnõude rikkumine on kõrvaldatud.

Igal juhul peab otsus, et vääртеokaristuste raskendamine ei too kaasa sunniraha suuruse tõstmist, tuginema analüüsil – seletuskirjas tuleks kajastada statistikat selle kohta, kuidas ja millises määras on kehtiva seaduse alusel ettekirjutusi ja sunniraha rakendatud ning kas see on õigusrikkujaid mõjutanud.

Palume täiendada eelnõu seletuskirja analüüsiga selle kohta, millistel juhtudel tuleb kohaldada seaduses sätestatud vääртеokaristusi ja millistel juhtudel on võimalik piirduda haldussunni rakendamisega, st lahendada probleem ettekirjutusega või kohaldada sunniraha ja asendustäitmist.

³ Soovitame tutvuda [seaduseelnõu 554 SE](#) seletuskirja punktiga 3.8.1 (Vääртеo olemus, selle eristamine kuriteost ja haldussunnist).

6. Eelnõuga füüsilisele isikule ettenähtud väärteokaristused varieeruvad 300 trahviühikust ehk 2400 eurost (nt eelnõu § 1 punkt 29, 32) kuni rahatrahvini kuni kaheksakordses asjaomaste gaaside või neid gaase sisaldavate toodete, seadmete ja mahutite turuväärtusele vastavas summas (nt eelnõu § 1 punkt 30, 31, 32). Juriidilist isikut on eelnõu kohaselt võimalik karistada rahatrahviga kuni 200 000 eurot (nt eelnõu § 1 punkt 29, 32) või sarnaselt füüsilisele isikule rahatrahviga kuni kaheksakordses asjaomaste gaaside või neid gaase sisaldavate toodete, seadmete ja mahutite turuväärtusele vastavas summas (nt eelnõu § 1 punkt 30, 31, 32).

Seletuskirjast ei nähtu aga, kuidas need karistusmäärad – arvestades väärtegude raskust – omavahel suhestuvad ja isikut mõjutavad. Samuti ei selgu, kui suured on Eesti turuolukorda arvestades potentsiaalselt need summad, mis võidakse tulevikus võtta aluseks isikule turuväärtuse põhise karistuse määramisel. Kas räägime üldjuhul, sh Eestis tegutsevate ettevõtjate praktikat arvestades kümnetest tuhandetest, sadadest tuhandetest või miljonitest eurodest? Samuti jääb ebaselgeks, kuidas suhestuvad uued väärteokoosseisud ja nende eest ettenähtud karistusmäärad juba olemasolevate AÕKS-is ettenähtud väärteokaristustega – seda näiteks raskusastmelt, etteheidetavuselt jne. Seletuskirjast ei selgu, kas eelnõu koostaja on analüüsinud kõikide muudetava seaduse väärteokoosseisude omavahelist suhet ja seda, kas olemasolevate väärteokoosseisude eest ettenähtud karistusmäärad, mida ei muudeta, on endiselt ajakohased ja kooskõlas uute väärteokoosseisude eest ettenähtud karistusmääradega (nt AÕKS §-de 247, 247¹, 247² eest on juriidilist isikut võimalik karistada rahatrahviga kuni 50 000 eurot, samal ajal on AÕKS § 235¹ lg-s 2 sätestatud juriidilise isiku karistuse ülemmäär 10 000 000 eurot).

Palume analüüsida seletuskirjas seadusesse lisandunud, muudetud ja/või ümber sõnastatud väärteokoosseisude karistusmäärade tõhusust, proportsionaalsust ja heidutavust. Samuti nende karistusmäärade suhestumist olemasolevate väärtegude eest ettenähtud karistuste ülempiiridega.

7. Eelnõu § 1 p-dega 30, 31, 36, 39 ja 40 nähakse ette väärteokoosseisud, mille puhul ei ole eraldi lõikes sätestatud juriidilise isiku vastutust. Eeldades, et eelnõu koostajate eesmärk ei ole olnud välistada juriidilise isiku vastutust, juhime tähelepanu järgnevale.

Normitehnika käsiraamatu § 16 kohaselt tuleb säte sõnastada õigusnormi liigile vastava struktuuri kohaselt. Karistuspoliitikas on oluline, et süüteokoosseise sisaldava eelnõu ettevalmistamisel arvestataks karistusseadustiku põhimõtteid. Karistusseadustiku eriosa süüteokoosseisude sõnastamisel tuleb järgida seadustiku kui terviku keelelist ühtsust. Karistusseadustiku tüüpväljendeid tuleb järgida kvalifitseeritud ja privilegeeritud süüteokoosseisude sõnastamisel, juriidilise isiku vastutuse kehtestamisel ja muu sellesarnase konteksti sõnastuses.

Karistusseadustiku põhimõtete kohaselt tuleb juriidilise isiku vastutuse koosseis sätestada eraldi lõikes, järgides järgmist tüüpväljendust:

„(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, –
.....“

Juriidilise isiku vastutuse koosseis on karistusseadustikus sätestatud eraldi lõikena ka juhul, kui füüsilisele ja juriidilisele isikule ettenähtav karistusmäär on identne (vrd nt KarS § 365 lg-d 1 ja 2, § 365² ja § 370).

Palume sätestada juriidilise isiku vastutuse koosseisud eraldi lõikena.

8. Eelnõu § 1 punktiga 30 täiendatakse seadust AÕKS §-ga 236¹, mille lõigetes 3 ja 4 on sätestatud rahatrahvi arvestamise aluseks oleva turuväärtuse leidmise juhised. Jääb ebaselgeks, kas eelnõu koostajate arusaama kohaselt rakenduvad lõiked 3 ja 4 vaid AÕKS §-s 236¹ ettenähtud rahatrahvi määramisel. Tasub tähele panna, et ka AÕKS §-des 238, 240¹, 244 ja 244¹ sätestatud väärteokoosseisudes on rahatrahvi suurus seotud eseme turuväärtusega. Rahatrahvi määramiseks vajaliku turuväärtuse arvestamise alused tuleks meie hinnangul sätestada eraldi üldise paragrahvina nagu seda on tehtud väärtepaberituru seaduse (VTPS) § 262¹ lg-s 1:

VPTS § 262¹. Juriidilise isiku ja konsolideerimisgrupi käive
--

(1) Käesolevas peatükis nimetatud juriidilise isiku käive on aastane kogukäive vastavalt viimasele kättesaadavale juhtimisorgani kinnitatud raamatupidamise aruandele. Kui juriidiline
--

isik on emaettevõtja või sellise emaettevõtja tütarettevõtja, kes peab koostama konsolideeritud finantsaruandeid, siis on käesoleva lõike esimeses lauses nimetatud kogukäive aastane kogukäive või vastav tululiik viimase kättesaadava konsolideeritud raamatupidamise aruande järgi, mille on heaks kiitnud kõrgeima taseme emaettevõtja juhtimisorgan.

Ka juhul, kui eelnõu koostajate hinnangul on osade AÕKS-is nimetatud väärteokoosseisude puhul turuväärtuse arvestamise alused üldreeglist erinevad, on võimalik see erisus välja tuua üldise paragrahvi all eraldi lõike või lõigetena, vt ka väärtpaperituru seaduse § 262¹ lg-d 2 ja 3:

(2) [Käesoleva seaduse §-des 237⁸, 237¹⁰, 237²⁷ ja 237⁸⁶](#) nimetatud juriidilise isiku käive on aastane netokäive eelmisel majandusaastal, sealhulgas brutotulu, mis koosneb saadaolevatest intressidest ja samalaadsetest tuludest, tuludest aktsiatelt ja muudelt muutuv- või püsituluga väärtpaperitelt ning saadaolevatest komisjoni- või teenustasudest kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 316. Kui juriidiline isik on emaettevõtja tütarettevõtja, on käesoleva lõike esimeses lauses nimetatud kogutuluks kogutulu eelmise majandusaasta konsolideeritud aastaaruande järgi.

(3) [Käesoleva seaduse §-s 237⁸⁰](#) nimetatud juriidilise isiku käive on aastane netokäive vastavalt viimasele kättesaadavale juhtimisorgani kinnitatud raamatupidamise aruandele. Kui juriidiline isik on emaettevõtja või sellise emaettevõtja tütarettevõtja, kes peab koostama konsolideeritud finantsaruandeid, siis on käesoleva lõike esimeses lauses nimetatud käive aastane netokäive või vastav tululiik viimase kättesaadava konsolideeritud raamatupidamise aruande järgi, mille on heaks kiitnud kõrgeima taseme emaettevõtja juhtimisorgan.

Palume sätestada rahatrahvi arvestamise meetodika (turuväärtuse leidmise alused) eraldi paragrahvis, et tegemist oleks väärteokoosseisude ülese üldise juhiseaga.

9. **Eelnõu § 1 punktiga 31** muudetakse ja sõnastatakse ümber kehtiva AÕKS § 238 tekst. Plaanitava muudatuse kohaselt lisanduks sättesse lõige 3, mille kohaselt „käesolevas paragrahvis mõistetakse kasutamist määruse (EL) 2024/573 artikli 2 punktis 36 esitatud tähenduses“. Arvestades eelnõuga muudetava seaduse ja väärteokoosseisude üldist loogikat, tuleks mõiste kasvuhoonegaaside kasutamine defineerida väljaspool karistusseadustiku eriosa seaduse vastutuse peatükki. Võimalik, et kõige kohasem koht selleks oleks AÕKS 1. peatüki 1. jagu pealkirjaga „Üldsätted“. Sealjuures on näiteks sõnastatud mõisted välisõhu keemiline mõjutamine, välisõhu füüsikaline mõjutamine ja välisõhu saastamine (AÕKS §-d 5–7).

Palume defineerida AÕKS § 238 lg-s 3 sätestatud mõiste kasvuhoonegaaside kasutamine AÕKS välisõhu kaitse üldsätete juures.

Samuti palume kontrollida üle lõikes 3 tehtud viide määruse 2024/573 artikkel 2 punktile 36. Eelduslikult peaks olema viidatud artikkel 3 punktile 36.

10. **Eelnõu § 1 p-ga 38** täiendatakse seadust §-ga 238¹, mis sätestab uue väärteokoosseisu pealkirjaga „Fluoritud kasvuhoonegaase sisaldavate seadmete ja toodete kohta andmete esitamine“. Väärteokirjelduse kohaselt on karistatav Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2024/573 artiklis 13 nimetatud teavitamise või andmete säilitamise kohustuse ning artiklites 11 ja 19 sätestatud vastavusdeklaratsiooni säilitamise nõude rikkumine.

Väärteokoosseisu sätestava paragrahvi pealkiri peab lühidalt iseloomustama paragrahvis ettenähtud väärteokirjelduse sisu. Hetkel väljapakutud pealkiri ei kirjelda ühtki rikkumist. Minimaalselt tuleks pealkirja muuta selliselt, et väärteona on käsitletav „andmete esitamise kohustuse rikkumine“. Samas, tutvudes nende määruse 2024/573 artiklitega, millele § 238¹ viitab, jääb ebaselgeks, kas pealkiri üldse vastab sättega ettenähtud väärteokirjeldusele. Ka seletuskirja kohaselt nähakse sättega ette rahatrahvi „andmete säilitamata jätmise või pädeva asutuse teavitamiskohustuse rikkumise eest“. Andmete esitamata jätmise ja säilitamata jätmise ei ole samatähenduslikud mõisted.

Segaseks jääb seegi, milliste tegude eest on võimalik AÕKS § 238¹ alusel karistust määrata. Tegemist on viitelise koosseisuga, kuid osundused määruse 2024/573 artiklitele on liialt

ebakonkreetsed. Igal juhul tuleb eelistada määrusele viitamist lõigete täpsusega. Tutvudes viidatud määruse artiklitega 11, 13 ja 19, sisustavad need F-gaase sisaldavate toodete turule laskmise ja müügi piirangud (artikkel 11), fluoritud kasvuhoonegaaside kasutamise järelevalve (artikkel 13) ja nõuded fluorosüivesinikega eeltäidetud toodetele ja seadmetele (artikkel 19). Eeltoodud artiklite sisu ei lange kokku AÕKS § 238¹ pealkirja ja sisuga. Kui märgitud artikli teatud lõigetest tuleneb kohustus aruandluseks (andmete esitamiseks ja/või säilitamiseks?), siis tuleb neile nõuetele viidata lõike täpsusega. Samuti jääb ebaselgeks AÕKS § 238¹ suhe AÕKS §-s 243 sätestatud väärtekoosseisuga – palume seda seletuskirjas täpsustada. Hetkel ei vasta antud norm koosmõjus selle seletuskirjaga meie hinnangul põhiseaduse § 13 lg-st 2 tulenevale karistusnormi määramisele ehk õigusselguse nõudele. Õigusselgus on eriti oluline selliste normide puhul, mille kohaldamise tagajärjeks võib olla isiku karistamine (RKEKo 28.02.2002, nr 3-1-1-117-01, p 12). Õigusselguse põhimõtte kohaselt peab isikul olema võimalik piisava selgusega ette näha, missuguse õigusliku tagajärje üks või teine tegu kaasa toob (RKPJKo 15. 12. 2005, 3-4-1-16-05 p 20, RKPJKo 3-4-1-14-06, 31.01.2007, p 23).

Palume muuta AÕKS §-ga 238¹ sätestatud väärtekoosseisu pealkirja ja väärtekirjeldust selliselt, et sellest nähtuks selgelt rikkumise olemus.

III. Muud märkused eelnõu ja seletuskirja kohta

- 11.** Eelnõu seletuskirja osas "Majanduslik mõju, mõju ettevõtlusele" on märgitud, et käitlemisloa andmekoosseisu muutmise tõttu on vaja muuta ka majandustegevuse registrit (MTR).

Seletuskirja tuleb täiendada ja avada kas MTR-i muutmise kulu kannab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet MTR-i halduskuludest või kannab selle kulu Kliimaministeerium/Keskonnaamet.

- 12.** Palume arvestada ka eelnõu ja seletuskirja failides esitatud normitehniliste märkustega ja märkustega eelnõu seletuskirja kohta.

Vastavalt Vabariigi Valitsuse reglemendi § 6 lõikele 5 palume eelnõu esitada Justiits- ja Digiministeeriumile täiendavaks kooskõlastamiseks pärast praegusel kooskõlastamisel saadud arvamuste läbivaatamist ja vajaduse korral eelnõu parandamist, et enne eelnõu Vabariigi Valitsusele esitamist kontrollida selle vastavust hea õigusloome ja normitehnika eeskirjale.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Liisa-Ly Pakosta
justiits- ja digiminister

Lisa: Eelnõu ja seletuskirja failid Justiits- ja Digiministeeriumi märkustega

Kärt Voor 5868 0033, Kart.Voor@justdigi.ee
Merili Koppel
Anna Leena Neering
Einar Hillep
Mari Keskküla
Mari Käbi
Alar Teras
Karen Alamets